

Paikoillenne, valmiit...

AKU ANKKA NÄKÖIS-
PAINOS 1957

UUTUUS!

VAIN 210,-

(ovh 269,-) + postituskulut*

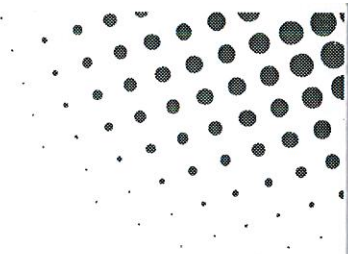
Kaikki vuoden 1957 alkuperäiset
Akkarit komeasti yksissä kansissa!

© DISNEY

- Yhteensä 25 Aku Ankka -lehteä alkuperäis-asussaan!
 - Mukana himoitut B- ja C-numerot: Pikku Hukka, Dumbo, Hessu, Tiku ja Taku, Jouluparaati...
 - Yhteensä 808 s., painotyö kotimaista huippulaatua
- Tarjous on voimassa 31.12.1999 saakka.
Tilaukset puhelimitse numerosta 09-120 671
tai faksilla numerosta 09-120 5680
(kirjoita tilaustiedot selkeästi valkoiselle paperille, kiitos).

SURRI

SYKKI

98 - 99

www.sykki.fi

takana vas. Hanna Aho, Katja Nissinen, Eliisa Vuori, Anna Ketomäki, Terhi Koski, Paula Jaakkola sekä Anna Sahlan
edessä vas. Suvi Raitala, Elissa Niskanen, Maiju Niskanen, Anna Michelsen, Kaisa Väkiparta sekä valmentaja Timo Hyvönen
 kuvasta puuttuu Reetta Suominen

naiset

Kausi alkoi vähän sekavissa merkeissä kun ei oikein tiedetty minkälaisella kokoonpanolla ja panostuksella kauteen lähdetäisiin. Syksyn koittaessa oli kuitenkin koossa lähes edelliskautinen joukkue ja tavoitteeksi sarjaan lähdetessä otettiin nousu takaisin I-divariin.

Kauden aikana joukkueen yhteishenkeä koeteltiin ajoittain varsin voimakkaastikin, mutta kevättä kohden joukkue hitsautui yhtenäisemmäksi. Ensimmäiset nousukarsinnat joukkue selvitti mallikkaasti, mutta toisissa karsinnoissa ei kyetty löytämään tarvittavaa puristusta otteluiden ratkaisuhetkillä. Kovien otteluiden puuteko syynä vaiko liian löysä harjoittelu, mutta

tarvittavaa henkistä ja fyysistä lujuttua ei löytynyt nousupaikan arvoisesti.

Toivottavasti tämä vastoinkäyminen käännetään voitoksi ja ensi kauteen lähdetään entistä kovemalla asenteella. Joukkueen kehittymisen kannalta pidempi oleilu nykyisellä sarjatasolla ei ole varmasti-kaan mielekäästä.

palkitut pelaajat:

Paula Jaakkola - tärkein pelaaja
 Terhi Koski - kehittynein pelaaja

sykki 71

Kuten 71:n fanit jo webbisivultamme ovat

surukseen voineet lukea, ei tappioton kevätkaudemme kahdeksan ottelun voittoputkineen aivan riittänyt III-divarin karsintoihin, vaan joudumme vielä ensi kaudella taikoamaan nelosessa. Asia ei ensi kaudella jää tähän, onhan joukkueemme yhdistelmä nuoria, mutta innokkaita atleetteja ja vanhoja, mutta kokeneita kehäraakkeja.

Minuutteja saivat:

Henrikki Harsu, Matti Huttunen, Timo Hyvönen, Janne Koivisto, Mikko Mantere, Oliver Michelsson, Alekski Neuvonen, Erkkä Näsäkkälä, Tuomas Pelkonen, Sami Sarvilinna, Alekski Seppä

seniors

Kausi oli joukkueellemme pettymys. Seniors uhrattiin nöyryyttävien kabinetti-koukeroiden jälkeen epäoikeudenmukaisuuden verisellä alttarilla ja pudotettiin suoraa kuilua alaspäin vanhan vihtahousun syyliin - III-divisioonaan.

Joukkueessamme pelasivat:

Antti Närhinen, Heikki Närhinen, Panu Toppinen, Panu Immonen, Marko Veikkola, Tuomas Hautamäki, Pena Penttinen, Tuomas Paarlahti, Erkkä Näsäkkälä, Ari Ruotsalainen, Mika Kervinen, Kai Nordberg, Peter Boshkov, Oliver Michelsson.

Joukkuetta valmensi:

Eero Nikkarinen

bidly

Tiistaina 23.3. alkoi matkamme Jenkkeihin. Lentoaikataulujen takia "joutuimme" yöpymään kaksi yötä New Yorkissa. Hotellimme sijaitsi Manhattanilla. Päivisin kiertelimme limusiinilla ja öisin Ö Puolet rahoista kului heti Nykin NBA-kaupassa, Disney-storessa ja maailman suurimmassa tavaratalossa, Macy's:ssä. Kävimme myös katsomassa Empire State Buildingiä, Vapauden Patsasta ja kävelyllä Central Parkissa.

Torstaina matka jatkui Wichitaan, Kansasiin. Siellä meidät jaettiin perheisiin ja seuraavan kerran näimmekin vasta pelipaikalla. Pelit menivät hyvin ja välissä ehdittiin myös shoppailemaan sekä tavattiin mukavia jenkki-poitsuja.

Perheemme keksi joka päiväksi ohjelmaa: kävimme picnikillä Katien, meidän "siskon", kaverin farmilla jne. Yksi päivä vietettiin henkilökohtaisessa koulussa, jossa me opetettiin suomalaista korista koulupojille.

Vaikka matseja oli suht paljon, ei päässyt laihdumaan, kun joka päivä käytiin ainakin kerran McDonald'sissa ja syötiin vähintään kolme donitsia ja onneksi aamupala oli sentään vähän terveellisempi.

Matseissa kaikki saivat peliaikaa ja vaikka joukkueemme ei ollut ehtinyt treenata paljon yhdessä, peli sujui hyvin.

Pojat lähtivät turnaukseen kahdella joukkueella ja toisessa pelasi Jumppa (Antti Niskanen) Sykin 86-pojista.

Scanian takia puolet pelaajista lähtivät päivää aikaisemmin. Meillä muilla oli siis päivä vapaata - ilman valmentajaa. Harmi vaan rahat loppuivat kesken. Lähtöpäivää edeltävänä iltana isä vei minut ja Tiian, jonka kanssa siis asuin samassa perheessä, ostoskeskukseen. Sieltä meille ostettiin shortsit, paidat ja CD:t. Seuraavana aamuna lähdimme haikeina, hopemitalit kaulassa, pitkälle lennolle kotia kohti.

Sara Pathirane

Japanilaisen ravintolan edessä. Vasemmalla minä, Sofia(88), Amy, Katie(sisko), April, Tiia ja Emma

ABB

KOTIKENTTÄETU

KAIKKIALLA MAAILMASSA

ABB Industry Oy
Machines Group
www.abb.fi

johtaja puheen

Sykki ry on 11. suurin koripalloseura Suomessa (maksettujen lisenssien mukaan), mikä on hieno saavutus koulun kerhosta alkaneelta koripalloseuralta. Olemme pitäneet pintamme jo useita vuosia, mitä seuran kokoon tulee, vaikka pääkaupunkiseudulla on paljon muitakin mahdollisuuksia pelaajillemme sekä myös kysyntää ulkopuolelta. Ilolla voidaan todeta, että kaikkiin houkutuksiin ei ole tartuttu ja olemme saaneet pitää joka ikäluokassa melko täydet joukkueet. Toivottavasti onnistumme tässä jatkossakin.

Olemme pyrkineet panostamaan valmentajiimme, jotka kuitenkin joutuvat välillä venymään melkoisesti. Olisi hienoa jos pystyisimme luomaan joukkuejohtajajärjestelmän jokaiselle joukkueelle, jotta voisimme vähentää valmentajien rutiinityötä ja antaa mahdollisuuden paremmin keskittyä pääasiaan eli valmentamiseen. Tänä vuonna olemme saaneet seurata Sykin kasvattien menestystä koripallon SM-sarjassa, sekä parhaimpien eli Timo Parviaisen sijoittumista pronssille. Onnea ja menestystä Timolle meidän kaikkien puolesta. On ollut mukava kuulla, että myöskään kasvattajaseuraa ei olla unohdettu; useaan kertaan on tiedotusvälineissä mainittu Timon tausta.

Tämän vuoden vuosikokouksessa Sykin johtokunta koki melkoisen nuorennusleikkauksen, saimme uusia innokkaita jäseniä.

Tästä on ilman muuta seurauksena toimintamme virkistyminen ja uusien ideoiden lisääntyminen. Allekirjoittanut voinee luottavaisin mielin siirtyä hieman taustavoimiin, ennenkuin kaikki omista kolmesta Sykin kasvattamasta koripalloilijasta ja valmentajasta lopettavat toimintansa Sykissä. Aikomukseni ei ole kuitenkaan kokonaan vetäytävä toiminnasta pois; kokemukseni 15-vuotiselta johtokunnassa toimimisesta tulee olemaan vielä mahdollisuuksien mukaan seuran käytettävissä. Älkää ymmätäkö väärin, Sykistä ei vielä tule valmennusta lopettamman muut Pelkosista kuin Petteri, joka haluaa panostaa ensi vuonna omaan pelamiseensa I-divisioonassa Torppareiden pelipaidassa. Kiitokset kuluneesta kaudesta valmentajille, pelaajille, vanhemmille, SYK:n opettajakunnalle ja kaikille tukijoillemme.

Liisa Pelkonen, puheenjohtaja
puh. 493083 tai 040-5015430 SYKKI ry

rahaston hoitaja

Taloutemme on tasapainossa, niinkuin nyt jo useampana vuonna peräkkäin. Tähän vakauteen on johtanut vain yksi tekijä. Seuramme talous rakentuu yhä enenevässä määrin harjoitusmaksutulojen varaan, ulkopuolisia tukijoita ja tulonlähteitä on vuosi vuodelta vähemmän. Tiedämme kyllä, että rahaa ei kukaan tule meille tarjoamaan itsestään. Tukijoiden saaminen edellyttää raakaa työtä ja hyviä suhteita. Näihin tehtäviin ei valitettavasti ole seurassamme ollut tungosta.

Yritänkin nyt kannustaa jokaista pelaajaa ja heidän vanhempiaan miettimään omia mahdollisuuksiaan käyttäen omia suhteitaan seuratoiminnan hyväksi. Ei ole kenenkään edun mukaista rasittaa vanhempien kukkaroita enempää kuin on tarvetta. Liikelämän pienet sijoitukset nuorten liikuntaan ovat meille suureksi avuksi.

Samalla on kyllä todettava, että kaikesta tästä huolimatta olemme mielestäni kyenneet säilyttämään harjoitusmaksumme täysin vertailukelpoisina, jopa edullisina, verrattuna muihin pääkaupunkiseudun seuroihin. Tarkoituksenamme on tarjota nuorille koripalloilijoille elämyksiä lajin parissa koko rahan edestä, jopa enemmänkin.

Riitta Ahlström, rahastonhoitaja

takana vas. Paula Moisio, Nelli Stenman, Katriina Hynninen sekä Saara Kantokorpi
edessä vas. valmentaja Emmi Niskanen, Oona Niemensivu, Venla Väyrynen, Liisa Puntala sekä
valmentaja Kaisa Väkiparta
kuvasta puuttuvat. Mindele Baran, Jenny Kestilä, Silja Kantokorpi, Anniina Vozvan
sekä Mikaela Åkerman

takana vas. Otto Vellheim, Sampo Lappo, Niklas Mattila, Joel Kättö, Arni Lehto
ja valmentaja Mikko Mantere
keskellä vas. Erik Michelsen, Antti Kanerva, Erkkä Lehtonen, Tuomas Arisalo, Riku Mattila
edessä vas. valmentaja Jan Lewenstam, Ilmari Suortti, Lauri Sipilä, Lauri Niskanen, Timo Kuronen
sekä Mikko Kuusi
kuvasta puuttuvat Tuomas Arisalo, Zachris Jöntti, Janne Kortteinen, Petteri Mikkonen, Ilkka Pellija, Iiro
Rinne, Mikko Vanhatalo sekä Juhon Visuri

tytöt 89

80-luvun viimeinen ikäluokka aloitti koripalloon tutustumisen kahden innokkaan valmentajan johdolla. Vaikka syyskaudella ei voittoja kertynytkään, tytöt eivät lannistuneet. Ahkera harjoittelu tuotti tulosta ja kevään peleissä tyttöjen otteet paranivatkin huomattavasti. Onnistuneiden lay-upien, peräänantamattoman puolustuksen ja ajoittain jopa hyvän joukkuepelin myötä saavutettiin jo voittojakin. Voittoja tärkeämpää kuitenkin on, että jokainen pelaaja (ja valmentaja) viihtyisi harjoituksissa ja peleissä kavereidensa ja koripallon parissa. Pikku naperomme pelastivat monta päivää, mutta välillä olisi ollut syytä muistaa pitää pallot kädessä. Harjoitteluinto ja osanotto oli kiitettävää, mutta jotta pääsisimme täysipainoiseen harjoitteluun ensi kauden kaikissa harjoituksissa, ei muutama lisäpelaaja olisi pahitteeksi. Haluamme kiittää vanhempia, jotka olivat innokkaasti mukana alusta alkaen ja omalta osaltaan vaikuttivat kauden onnistumiseen.

palkitut pelaajat:

Venla Väyrynen

- esimerkillinen joukkuepelaaja, taistelee loppuun asti

Paula Moisio

- ahkera harjoittelija, tekee aina parhaansa

pojat 89

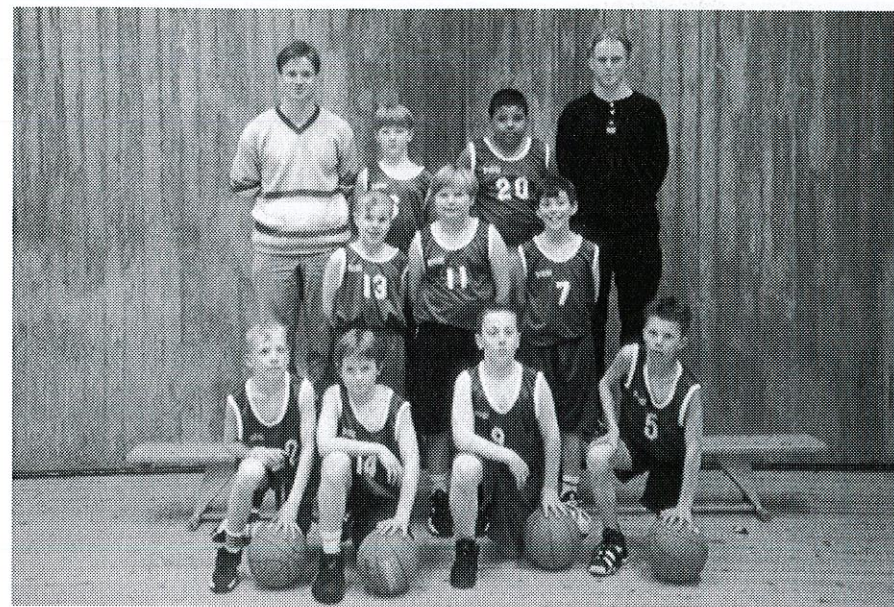
Aloitimme kauden syyskuun 2. päivänä. Paikalla oli muutamia poikia ja saimme homman pyörimään pari kertaa viikossa. Syyskauden pelit aloitettiin lähes heti harjoitusten alettua ja pari ensimmäistä matsia oli tiukkoja pisteen väentöjä Pakilan Visaa ja HNMKY:tä vastaan (toisessa pisteen voitto toisessa tappio). Syyskausi saatiin vietyä läpi ja olimme paljon viisaampia lähdettäessä kevätkauteen. Poikien määrä oli kasvanut jouluun mennessä 24:ään ja jatkoi kasvamistaan. Keväällä pelasimme 6 peliä ja joitain voittojakin tuli. Kokonaisuudessaan kauden läpivienti oli pitkälti rutiinien opettelemista ja kenttään tutustumisesta. Ryhmä jatkoi kasvamistaan aina viimeisiin harjoituksiin asti ja lopullinen koko oli 30 poikaa. Tästä on hyvä jatkaa kohti ensi syksyä, jolloin joukkue on varmasti paljon viisaampi ja alusta asti valmis vastaanottamaan tapahtumia ja muuta korisasiaa.

palkitut pelaajat:

Tuomas Arisalo - paras harjoittelija
Lauri Sipilä - kehittynein pelaaja

takana vas. valmentaja Eliisa Vuori, Suvi Pulkkinen, Vilja Sipilä, Elizabeth Kerppola, Riikka Niskanen sekä valmentaja Tiina Kyttölä
edessä vas. Julia Laine, Heini Niskanen, Aurora Willgren, Aura Lehtonen sekä Anna Kivijärvi

takana vas. valmentaja Sami Sarvilinna, Julius Autio, Nikolai Kumpulainen sekä valmentaja Juhana Tuunanen
keskellä vas. Lauri Pulkkinen, Alex B izow sekä Tom Henriksson
edessä vas. Teemu Rantala, Ville Tikka, Mikko Jauhiainen sekä Karri Tuominen
kuvasta puuttuvat Topi Eronen, Jompe Holopainen, Tero Jyrhämä, Veikko Kotimäki, Pertti Palosuo sekä Ilari Tarvainen

tytöt 88

Seuran nuoremmat minitytöt aloittivat kautensa 1-divarissa. Muutama niukka tappio pudotti meidät 2-divariin. Millekään joukkueelle ei hävitty 10 pistettä enempää, joten alueen kärki ei ole kaukana. Syyskauden selvä heikkous oli puute pelaajista (5-7 pelaajaa/ottelu), ja tappiot johtuivat turhankin runsaasta peliajasta.

Tippuminen 2-divariin herätti tytötkin, jotka korjasivat asennettaan kevätkaudelle siirryttäessä. Treenausinto on kasvanut selvästi, ja käyntiprosentit lähenevät sataa. On sääli, että aikaa tuhlattiin pelaamalla joukkueita vastaan, jotka eivät tuoneet tasoistamme vastusta. Niinpä kevätkauden ottelut päättyivät murskaavin korieroin.

Ensi kaudella edessämme ovat uudet haasteet. Suunnitelmassa on mm. yhteistyökokeilu oheisharjoittelun merkeissä vuotta nuorempien ja vuotta vanhempien kanssa.

palkitut pelaajat:

Vilja Sipilä - Ahkerin
Tiina Kaaja - Kehittynein

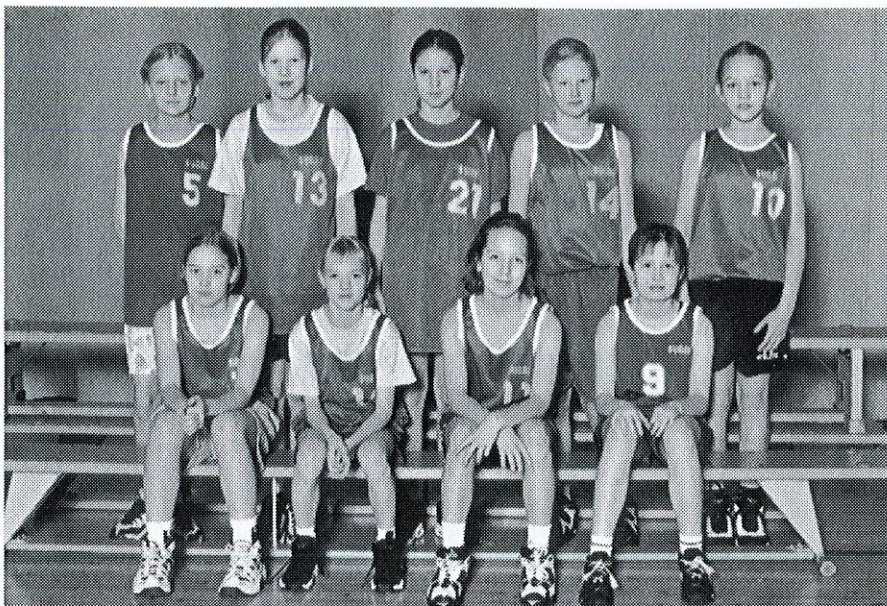
pojat 88

Nuorempien minipoikien kauden onnistumista vaikeutti se, ettei treeneihin ollut kovinkaan helppoa saada koko porukkaa paikalle - otteluihin sentään onneksi. Monet muut menot ja harrastukset, niin pelaajilla kuin toisella valmentajallakin, samoin kuin turhan taajaan toistuneet työesteet, tekivät kaudesta monin tavoin rikkinäisen, mikä näkyi edelliskaudella hyvin alkaneen kehityksen hienoisena hidastumisena. Mutta eipä tämä mitään: jokainen osaa enemmän korista kuin viime vuonna tähän aikaan ja mikään ei estä sitä, etteikö näin voisi myös jatkua. Ei muuta kuin harjoittelemaan!

Syksyllä pelasimme alueen II divisioonaa, joka kuitenkin osoittautui aavistuksen liian kovaksi sarjaksi: löysimmekin itsemme keväällä III divarista. Kolmosessa sen sijaan voittoja tuli enemmän kuin tappioita, joten syksyllä täytynee taas kerran arvioida uudelleen, miltä tasolta lähdetään yrittämään. Sekin toki riippuu treenausaktiivisuudesta.

palkitut pelaajat:

Julius Autio - ahkerin
Lauri Pulkkinen - kehittynein

takana vas. Lotia Sirén, Veera Karppinen, Ilona Ahti, Anu Konkola sekä Kaisa Virtanen
edessä vas. Pauliina Pulkkinen, Helinä Siirinen, Annika Malén sekä Aino Michelsen
puuttuvat valmentajat Satu Raitalo ja Susanna Raitalo

takana vas. valmentaja Sakari Pelkonen, Urpo Kantola, Sampo Haapaniemi, Valtteri Vartiainen, Sami Tähtinen, Olli Rahkonen ja Valmentaja Mikko Penttinen
edessä vas. Janné Sivenius, Pertti Palosuo, Jukka Oksaharju, Esa Savolainen, Tomas Luomanmäki, Aki Savolainen ja Harri Mykkänen
kuvasta puuttuu Pekko Pistokoski

tytöt 87

Joukkueen pelaajamäärä on vaihdellut kuluvalle kaudella.

Pelasimme alkukauden voitokkaasti II-divarissa, mutta joulun jälkeen joukkueen pieni koko alkoi painaa, eikä pelaajia matseihinkaan tahtonut löytyä. Välillä oli itku herkässä niin pelaajilla kuin valmentajillakin kun matseihin löytyi vain 6 pelaajaa tai kun treeneistä jälleen puolet olivat teillä tietymättömillä. Onneksi 88-tytöistä löytyi innokkaita palloilijoita, jotka pelastivat meidät pulasta useammin kuin kerran. Mutta kyllä ilon hetkiäkin on menneeltä kaudelta löytynyt, kuten kohtuullinen menestys Nuori Suomi -turnauksessa.

Kausi on ollut rankka itse kullekin, eikä kaikkein eniten pelaajille vaan myöskin kannattajillemme, ja kesän tullen on hyvä hetkeksi hengähtää. Joukkueeseen on löytänyt tiensä kourallinen uusia, innokkaita pelaajia, eikä tulevaisuus näytä yhtään niin synkältä kuin olisi voinut pelätä.

Kun tyttöjä on jälleen joukkueellinen kasassa on tästä hyvä lähteä rakentamaan tulevaisuuden iskukykyistä ryhmää. Mennen kauden voitot ovat varmasti kasvattaneet itseluottamusta vaikeuksista huolimatta.

Satu kiittää pelaajia ja vanhempia, jotka ovat jälleen kerran jaksaneet olla mukana kannustamassa! Tsemppiä tuleville kausille!

palkitut pelaajat:

Anu Konkola - kehittynein
Pauliina Pulkkinen - tsemppari

pojat 87

Kauden alussa kyyti oli I-divisioonassa aivan liian kovaa lähes entisellään pysyneelle joukkueelle. Tilastot kertovat surullista kieltä. Joukkue pääsi syyskaudella vain kolme kertaa 40 pisteeseen, kun vastustajat taas pääsivät joka ottelussa yli viidenkymmenen pisteen erolla. Pientä lohtua toi luovutusvoitto Riihimäen Kolmoskorista, joka kahden luovutuksen takia joutui luopumaan sarjasta ja näin Sykki tuomittiin viimeiseksi ja täten putoamaan 2.divisioonaan.

Ennen kevätkauden alkua oli takana kahdeksan tappiota mini-poikien 1. divisioonasta sekä kaksi Nuori Suomi Koris Cup turnausta joista oltiin molemmista selvitty jatkoon toiseksi viimeiseen turnaukseen, viime kesältäkin JBT-turnauksen merkeistä tuttuun Forssaan, josta silloin oli kotiintuomisina Fair Play-joukkuepalkinto. Forssassa tuli joukkue tiensä päähän NSKC mittelössä vaikka pelasikin lähes korkeimmalla tasolla. 2. divisioonaan lähdettiin voitonnäköisinä tavoitteena korkein mahdollinen sijoitus. Kun neljä ottelua oli pelattu oli Sykki hävinnyt sarjassa siinä vaiheessa 2-5:nneksi

sarjassa sijoitetuille joukkueille. 5. ottelu pelattiin sarjakärki MaSu-K:ta vastaan, jossa Sykin pojat esittivät jälleen kerran taidokasta koripalloa, mutta joutuivat jatkoajan jälkeen luopumaan pienimmästäkin mahdollisuudesta voittoa 2. divisioona. Kevään sarjasta jäi käteemme kaksi voittoa ja kahdeksan tappiota, joidenka tuloksena suureksi pettymykseksi yhdeksäs tila. Poikien kausi oli erittäin rikkonainen erityisesti siitä syystä, että molempia valmentajia vietiin muualle, milloin Suomen valtion toimesta ja milloin A-poikien koripallon SM-sarjan puolesta. Ainoa syy, miksi kausi ei ollut täysi katastrofi oli joukkueen pelaajien vanhemmat. Ensimmäistä voittoakaan ei joukkue olisi saanut ilman vanhempien apua, autoja ja kannustusta, joten me valmentajat haluamme kiittää heitä erittäin mukavasta kaudesta.

palkitut pelaajat:

Urpo Kantola
- joukkueen "Urpoin" jätkä
Tomas Luomanmäki
- tietää mihin pallo laitetaan

takana vas. valmentaja Terhi Koski, Hilja Roivainen, Iiris Sumu, Iisa Rojasvuo, Maija Alasentie, Liisa Liski sekä valmentaja Suvu Raitala
edessä vas. Johanna Teikari, Salla Kauppi, Vilhelmiina Ihamäki, Vadelma Väyrynen sekä Riikka Tahvolainen
lattialla Salla Tieva
kuvasta puuttuu Emma Laine

tytöt 86

Monet muutokset koettelivat 86-tyttöjä alkukaudesta.

Palloa, joka olikin yllättävän painava ja iso, pitikin heittää vähän ylempäs. Kentällä ei riittänytäkään enää pelkkä säntäily, vaan piti vähän ajatellakin, mikä vasta kummaa olikin! Lisäksi uusia kasvoja näkyi sekä kentän laidalla että pelitovereissa.

Suurin ongelma kauden aikana oli kuitenkin saada vähintään kymmentä henkilöä paikalle, yhtälailla harjoituksiin kuin otteluihinkin pelaajien muiden harrastusten ja erinäisten tautien, hammassärystä lähtien, takia.

Pelit olivat pitkin kautta melko tasaisia, joskin viimeistä rutistusta jäivät valmentajat kaipaamaan. Vuoden aikana osallistuimme pariin turnaukseen pääkaupunkiseudulla, mutta kesäkuussa lähdetäänkin hakemaan oikeita turnauskokemuksia JBT:stä.

Joukkueella on laaja materiaali ja hyvä joukkuehenki, ja jos vain kunnianhimoa riittää, sillä on mahdollisuudet vaikka mihin.

palkitut pelaajat:

Maija Alasentie

- kasvanut henkisesti, uskallusta ottaa vastuu korinteosta

Emma Laine

- puolustuksen tukipilari, varma ja tasainen pelaaja

takana vas. Alekski Keijonen, Turo Lehtonen, Aarno Malm, Lasse Sivenius, Jussi Laine ja valmentaja Tuomas Pelkonen
edessä vas. Niklas Virkkala, Johannes Nuutinen, Tuomas Kaprio, Mikael Lindroos, Antti Niskanen
kuvasta puuttuvat Otto Oljemark, Pauli Räsänen, Kasper Kunnas, Antti Kerppola, Allti Lindroos sekä Pekka Lehtinen

pojat 86

86-poikien kausi alkoi hieman sekavissa merkeissä, koska valmentaja oli vaihtunut ja uusi valmentaja oli vielä armeijassa joulukuun alkuun asti. Harjoituksia piti kuka milloinkin, joten yhtenäistä harjoitusjaksoa ei syksyllä saatu ollenkaan. Tästä huolimatta joukkue taisteli syksyn I-divisioonassa ja saavutuksena oli kaksi voittoa ja paikka myös keväällä I-divisioonassa. Vuoden vaihteessa joukkue osallistui YMCA-cupiin, jossa ei tullut suurta menestystä, mutta tasaisia otteluita pelattiin joukkueiden kanssa, joille hävittiin syksyllä.

Tässä vaiheessa ainakin joukkueen valmentaja uskoi keväällä muutamaa yllätysvoittoon sarjassa, mutta toisin kävi. Koko kevätkausi meni piloille uskomattoman huonon harjoitusaktiivisuuden takia ja kaikki kevään ottelut hävittiin vähintään 30 pisteellä. Pelaajien on syytä miettiä hieman haluavatko he pelata koripalloa tosissaan vai käydä vain kerran viikossa harjoituksissa, koska kaikki muut harrastukset menevät aina koripallon edellä. Valmentajana on vaikea motivoitua tekemään joukkueesta voittajaa, jos joukkueen pelaajat eivät ole motivoituneet siihen.

Joukkueen huono harjoitusaktiivisuus ei kuitenkaan ollut ainoa asia, jonka takia keväällä hävittiin kaikki ottelut: Muissa seuroissa on tämän ikäisissä junioreissa kentällä olevien pelaajien pituuskeskiarvo noin 10 senttiä enemmän kuin Sykin 86-pojilla, joten on aika vaikea voittaa otteluita ja saada levypalloja kavereilla, joiden pituuskasvu ei ole edes vielä alkanut kunnolla.

Ensi kaudella joukkue tulee harjoittelemaan huomattavasti kovempaa kuin tällä kaudella ja pelaajilta vaaditaan paljon enemmän. Toivottavasti pelaajat aloittavat myös pituuskasvun, jotta pärjäittäisiin edes hieman paremmin.

Jos pelaajat miettivät kesän yli ja tulevat syksyllä motivoituneina, niin ehkä tästä joukkueesta tulee vielä jonain päivänä jotain.

palkitut pelaajat:

Alekski Keijonen

- Larry Bird -palkinnon voittaja
(Paras heittäjä)

Jussi Laine

- Darrell Armstrong -palkinnon voittaja
(Paras asenne/tsemppi)

takana vas. Riikka Pirinen, Helena Leino, Krista Löfman, Elina Lyytikäinen, Sara Pathirane sekä Heini Ahokas
edessä vas. valmentaja Anna Sahlan, Suvi Aaltonen, Anna Koskinen, Krista Melamies, Suvi Linnanvirta
sekä Liisa Kaskeala

takana vas. valmentaja Mikko Mantere, Bruno Jöntti, Petteri Pietilä, Tuomas Pihkala, Sami Kivikkokangas, Antti Pelli, Matti Pili-Sihvola sekä valmentaja Jarkko Ellonen
edessä vas. Tristan Fay, Heikki Salmikivi, Turo Lehtonen, Jan Lewenstam, Antti Niskanen, Arno Malm
sekä Olli Wainikka
kuvasta puuttuu Alex Latvala

tytöt 85

Syksyllä aloitettiin pelit alueen II-divarissa

tähtäimenä viimevuotiseen tapaan nousi I-divariin kevääksi. Toisin kuin viime vuonna, nyt tavoitteeseen päästiin ja kevät onkin ollut täynnä kovia pelejä "uusia" vastustajia vastaan. Vaikka yhtään voittoa keväällä ei sarjasta hellinnytkään, on joukkueen peliin tullut lisää kaivattua kovuutta tiukemman vastuksen myötä. Sarjapeliin arkeen kävimme syyskaudella hakemassa vaihtelua muutamasta turnauksesta, toisten retkien onnistuessa paremmin kuin toisten... Kauteen on tuonut oman haasteensa valmentajan sahaaminen edestakaisin opiskelupaikkakunnan ja koripallopaikkakunnan välillä. Toisinaan valmentaja ja joukkue kohtasivat vain kerran tai kaksi viikossa, muuten treenejä vetivät seuran muut valmentajat. (SUURET kiitokset kaikille apulaisille!!!) Vaikka sanotaakin, että vaihtelu virkistää, on liika kuitenkin liikaa. Joukkue ei saanut nauttia tällä kaudella kovinkaan yhtenäisestä valmennuslinjasta. Tästä huolimatta on ryhmässä kehitystä tapahtunut kiitettävästi ja muutama pelaaja on edennyt henkilökohtaisella tasolla todella ilahduttavasti.

Kaudesta on jäljellä enää sen ehkäpä hauskin osuus eli turnausmatka Ruotsiin ja sen jälkeen kesäkuinen JBT Forssassa. Samalla, kun kausi päätetään Forssan riemuihin, on valmentajalle tullut aika erota joukkueestaan. Takana on todella antoisat viisi vuotta - kiitokset niistä kaikille mukana olleille. Tulkaahan Kouvolaan morjennamaan!

pelittävät pelaajat:

Liisa Kaskeala - kauden kehittynein
Heini Ahokas - sinnikäs zemp-pari

pojat 85

Kautemme alkoi toukokuun 3 päivänä, jolloin tapasimme

Eläintarhan urheilukentällä. Tästä eteenpäin paikka olikin sama 2 - 4 kertaa viikossa. Aloitimme kautemme Delfin-basketilla, jossa pelasimme 3 erittäin tiukkaa ottelua. Valitettavasti 2 ensimmäisessä oli ero meille negatiivinen. Siitä jatkoimme monien harjoitusotteluiden jälkeen kohti kauden alkua. Sarjaamme osallistui 10 joukkuetta sekä 33 joukkuetta Nuori Suomi Cuppiin. Syyskausi oli omalla tavallaan vaikea lukuisten sairasteluiden vuoksi sekä osa joukkueestamme pääsi ulkomaanreissuille rakkaan arkkivihollisemme HNMKY:n joukkueen mukana.

Vuoden vaihtuessa takanamme oli jo noin 30 ottelua, mutta jottei tahti pääsisi heikkenemään yhdistyimme 84-poikien kanssa ja muodostimme 2 harjoitusryhmää. Pelasimme myös yhdessä 84:ten kanssa B-poikien II- ja III-divaria.

Kevät meinasi mennä hiukan jännäksi kun tavoitteena olleet Nuoren Suomen ja alueen finaali paikat meinasivat lähteä käsistä, mutta Turussa Nuori Suomi semifinaaleissa ratkaisimme jatkoon pääsymme viimeisessä ottelussa Nokiaa vastaan 6 pisteellä.

Kun aluefinaaleihin pääsy oli katkolla, voitimme 7 pisteellä kauden ylivoimaisesti parhaassa ottelussa HNMKY:n, kuten myös loput ottelut MaSua ja ToPoa vastaan.

Mustana Nuori Suomi viikonloppuna Salossa hävisimme kaikki ottelumme ja loppusijoituksemme oli 6:s. Mutta sitäkin hauskeempaa oli reissaaminen ja yöpyminen hienossa hotellissa.

Aluefinaalien aika. Ensin jälleen HNMKY. Olimme yhdessä päättäneet, että finaaliin mennään ja kentällä näkyi myös tuo päättäväisyys. Mutta valitettavasti parempi on parempi ja hävisimme ottelun lopulta ja jouduimme pronssiotteluun. Vastaamme tuli Hypo. Ottelu oli jokseenkin väsynttä, puurtamista, mutta ottelun jälkeen kaulaamme ripustettiin pronssiset mitalit. Kausi oli mahtavan pitkä ja koko porukka veti koko ajan ihatäysii. Ni nyt otetaan isot linjat ja ollaans tarkkana ansaitulla kesälomalla.

pelittävät pelaajat:

Sami Kivikkokangas - Simply the best
Tuomas Pihkala - Captain forever

takana vas. Virpi Verkamo, Suvi Liehunen, Marjukka Määttänen, Nina Parkkulainen, Saana Virtanen, Johanna Kankus, Reetta Väkiparta sekä valmentaja Tiina Kytälä
edessä vas. Emmi Turanlahti, Leena Talpila, Raisa Nissilä, Arja Kauito, Elino Hakonen sekä Reetta Kivijärvi

Tytöt B-tyttöjen kausi on kulunut lähinnä henkilökohtaisten taitojen parantelun ja itsenäisen harjoittelun opiskelun merkeissä. Liiemmähti ei joukkue ole käynyt läpi erilaisia puolustus/hyökkäyskuvioita, mikä näkyy kenties otteista pelin aikana. Mutta koska joukkue koostuu ainoastaan nuoremmista B-junnuista höystettynä muutamalla C-junnulla, löytyy kuvioille oma aikansa ensi vuonna. Perusasioita ollaan siis jauhettu ja tulostakin on syntynyt, innokkaimmat ovat menneet roimasti eteenpäin.

B-tytöt pelasivat tänä vuonna kahta eri sarjaa, joten peliajasta ei varmasti ole kauden aikana ollut puutetta. Jokainen on lisäksi saanut peliminuuttinsa omalla tasollaan. 13 hengen joukkueelle kaksi sarjaa oli raskas, mutta varmasti kannattava ratkaisu, vaikka 5 päivän peliputki meinasi murentaa uskon ideaan.

Tänä vuonna päättyy joukkueen ja valmentajan yhteinen 6 vuotta kestänyt taival. Vuodet ovat olleet enemmän kuin mukavia ja antoisia. Itse olen erittäin kiitollinen tyttöjen kypsästä asenteesta. Ristiriitoja ei pahemmin ole ollut ja yhteistyö on pelannut pelaajien, vanhempien ja valmentajien kesken. Joka tapauksessa on aika suunnata katseet tulevaan ja kiittää joukkuetta elämäni erikoisimmasta ja mielenkiintoisimmasta operaatiosta "Tytöt-84".

palkitut pelaajat:

Virpi Verkamo ja Emmi Turanlahti
- raskaan kauden raatajat

takana vas. Juha Nyyssölä, Ilari Einiö, Erik Lindroos, Akseli Hämäläinen
edessä vas. Joni Saarinen, Kim Salmirinne, Lauri Larjo
kuvasta puuttuvat Ville Ketunen, Rauno Julinen, Otto Kukkonen, Jaakko Koskinen, valmentaja Petteri Pelkonen ja valmentaja Jukka Setälä

pojat 84 Kulunut kausi on ollut joukkueelle monella tavalla hankala, mutta pojat ovat kuitenkin kiittävästi jaksaneet käydä harjoituksissa ja innostus on ollut hyvää. Kauden alussa kaksi joukkueen runkopelaajista pääsi pelaamaan Sykkipanttereiden joukkueeseen, joten jäljellejääneiden poikien oli totuteltava uusiin rooleihin ja lisääntyneeseen vastuuseen kentällä. Syksy menikin rämpiessä B-poikien 2. divarissa, mutta onneksi kevääksi yhdistettiin voimat 85-poikien kanssa ja keväällä kaikilla olikin parempia treenejä ja pelejä kuin syksyllä. Joukkue on kauden aikana kehittynyt kiittävästi vaikeuksista huolimatta ja hyvillä mielin voi lähteä kohti ensi kautta.

Lopuksi tehtävänsä jättävä valmentaja haluaa kiittää kaikkia poikia näistä yhteisistä vuosista ja kaikista hienoista hetkistä. Toivottavasti pojat jaksavat jatkaa peliuraansa vielä pitkään ja menestyvät myös koulun penkillä. Kaikille vanhemmille vielä erityiskiitos kaikista kuskauksista peleihin ja muutenkin hienosta mukanaolosta.

palkitut pelaajat:

Kim Salmirinne - Joukkueen pelillinen sielu
Erik Lindroos - Kauden kehittynein pelaaja

sykki

Viime kauden lopussa oli selvää, että omin voimin olisi vaikeuksia saada kilpailukyistä joukkuetta B-poikiin. Tämän vuoksi päädyttiin yhteistyöhön Panttereiden kanssa jonka seurauksena syntyi SykkiPanterit. Minimitavoitteeksi ryhmälle asetettiin SM-sarjapaikka.

Kovan kesäharjoittelurupeaman jälkeen pelatussa kovatasoisessa Panteri-turnauksessa joukkue sijoittui lupaavasti toiseksi. Mutta tämän jälkeen syksy olikin yllättävän tahmeata niin otteluissa kuin harjoituksissa. Mutta SM-karsinnoissa joukkue löysi jälleen pelifiilisen ja sarjapaikka varmistui lopulta helposti.

SM-sarjassa joukkue pelasi yllättävän hyvin etenkin vieraissa ja selviytyikin upeasti pudotuspeleihin. Hyvän ensimmäisen välieräpelin jälkeen peli meni takalukkoon ja tulokseksi jäi harmittava 4. sija. Toivottavasti kaudesta jäi pojille kuitenkin käteen arvokasta oppia siitä, mitä harjoittelu merkitsee. Osalle harjoittelun salat alkoivat jo aueta, mutta kaikilla on vielä paljon työsarkaa edessään. SykkiPanttereiden taival päättyy toukokuussa tehtävään Lietuan turnausmatkaan.

palkitut pelaajat:

Juha Mikkola - tärkein pelaaja
Kim Arima - kehittynein pelaaja

pelaajat: Petteri Tammilehto, Mikael Siven, Maunu Anhava, Joel Tahvanainen, Kim Arima, Topi Ahava, Ulli Hietala, Topias Riuttamäki, Juha Mikkola, Janne Illman, Artur Surov ja Stefan Boshkov
valmentajat: Peter Boshkov, Timo Hyvönen ja Antti Joutsimo

takana vas. Sara Henttonen, Laura Lappalainen, Emmi Niskanen, Kaisa Väkiparta, Sari Lösonen sekä valmentaja Riitta Ahlström
edessä vas. Outi Lepistö, Outi Lösonen, Katja Nissinen, Terhi Koski sekä Anna Michelsen
puuttuvat Susanna Raitala, Kaarina Salmi sekä Lia Kumlin

työt

AKeväällä aloimme koota joukkuetta, jonka tavoitteena oli päästä A-tyttöjen SM-sarjaan. Joukkue saatiin lopulta kasaan ja tavoitekin saavutettiin. Menestystä ei kuitenkaan tullut ihan odotetulla tavalla, mikä osaltaan latisti tunnelmaa. Pelaajat tai valmentajakaan eivät aina jaksaneet olla ihan täydellä sydämellä mukana. Koripallokin oli silti välillä ihan hauskaa, olihan?

Kovuutta ja vaihtelua kauteen saimme yhteisharjoituksissa naisten joukkueen kanssa. Toisaalta emme sitten päässeet aina keskittymään joukkueen omiin asioihin. Asialla voisi spekuloida enemmänkin, mutta...

Kauden aikana opimme ainakin sen, että kaikissa otteluissa on aina täydet 2 x 20 minuuttia tehokasta peliaikaa ja lisäksi saattaa olla vielä jatkoajokakin! Tulevaisuus tarjoaa tämän joukkueen pelaajille vielä paljon. Toisilla on mahdollisuus vielä ihan niin pitkälle kuin itse haluavat, ja toivottavasti kaikilla riittää halua harrastaa korista vielä pitkään.

palkitut pelaajat:

Terhi Koski - kantava voima
Kaisa Väkiparta - joukkueen ykköstykki